

XIII. Ruumiin valo.

— Te olette suomentaneet: „jos siis silmäsi on vilpitiön” eikä „terve”, kuten vanhassa käännöksessä. Eikö „terve” ole luonnollisempi laatusana silmästä puhuttaessa?

— Voijii olla, mutta Tassa ei olekaan puhetta ruumiillisesta silmästä ensi kädessä. Se ruumiin silmiä, joka samalla on ruumiin valo, on järki. Kreikkalainen sana ophthalmos, joka merkitsee „silmiä” ja jota tehti Tassa käyttiin, johtuu verbistä horao, joka ei merkitse ainoastaan „nähdä”, vaan myös „nähdä ymmärryksellään, järjestään.” Jeesus tietenkin puhuu tästä järjen silmästä, jota lausetaankin nykyäänkin käytetään, ja järjen silmän terveys on sen rehellisyydessä, vilpittömyydessä, totuudenrakkaudessa. Jos järki, ajatus, ymmärrys meissä on vilpitiön, jos se omaksuu Jeesuksen uuden elämänymmärryksen, silloin koko ruumiimme on valoisa. Mutta jos valo meissä, jos järkemme on pimeyttä, — kuinka suuri silloin onkaan pimeyden”, se on paljastaan ruumiillisen ja eläimellisen itsemme voima?

alkutehtäin sana hapluus merkitsee „yksinkertainen, vilpitiön, tosi” eikä suinkaan „terve”. Latinahien tekstiin sanoo simplex.